

med de nu bestaaende Statsseminarier fideordnet Institut for Kvinder, maa Ministeriet ønske det taget under Overvejelse, om ikke de væsentligste Mangler ved den bestaaende Ordning vilde afhjælpes ved at betinge Afgangen til Eksamenkommissionens Prøve af en Dimissionsattest fra Statsseminarierne og anerkendte Friseminarier, hvilken Attest for Elevernes Bedkommende udstedtes i Henhold til de dem under deres Ophold paa Seminariet regelmæssigt meddelte Vidnesbyrd eller efter Afholdelsen af en Afgangsprøve, og muligvis saaledes, at Vidnesbyrdet eller Eksamenkarakteren medvirkede med en vis Vægt ved Fastsættelsen af Karakteren ved Eksamenkommissionens Prøve. De anmeldte Privatistter maatte forinden Udstedelsen af Dimissionsattesten underkaste sig en Prøve paa Seminariet. En saadan Ordning, der kunde ske uden nogen væsentlig Ændring i de gældende Bestemmelser, vilde give Seminarierne en vis Indflydelse paa Eksamens Udfald, idet den samtidig for Friseminariernes Bedkommende forudsatte en forudgaaende Underjøgelse af Stolen og et stadigt Tilsyn med dens Drift, den vilde bevare den nuværende Ordning's Fortrin: at gøre Prøven lige for alle og endelig hde væsentlige Garantier mod den høist uheldige Tilstrømning til Eksamenbordet af umodne Privatistter. For saa vidt man efter de Erfaringer, som man under en saadan Ordning vilde indvinde, maatte finde det ønskeligt at tillægge Seminarierne den endelige Eksamensret, vilde en saadan Overgang paa en naturlig Maade lade sig gennemføre.

Det andet Spørgsmaal, hvorom Ministeriet maatte ønske en Udtalelse, angaar selve den afsluttende Prøve, der fra nogle Sider er foreslaaet delt, saaledes at Prøven i praktisk Færdighed og Pædagogik gjordes til Genstand for en særskilt Eksamen, der kunde aflægges samtidig med anden Del af den teoretiske Prøve eller indtil 3 Aar senere, efter indvunden Lærererfaring i Landets Skoler. Fra anden Side lægges der overvejende Vægt paa, at hele den praktiske Uddannelse henlægges til Seminarierne saaledes, at alene disse kunde udstede Vidnesbyrd i saa Henseende. Idet Ministeriet med Hensyn til dette Spørgsmaal skal henvise til de fra Bestyrerne for de private Seminarier i Gedved, Silkeborg, Vordingborg og Kjøbenhavn, Blaagaard Seminarium og Seminariet paa Vesterbro i vedlagte Bilag foreliggende Udtalelser skal man blot bemærke, at Indførelse af en særlig praktisk Uddannelse paa Seminarierne, saaledes som den til Dels er gennemført paa Statsseminarierne, maatte medføre, at der over for Friseminarierne maatte stilles Fordring om Etablering af Øvelsesskoler ved disse Seminarier eller i fald Fald Afgang til saadanne Skoler for Seminariernes Elever.

Endelig maa Ministeriet ønske taget under Overvejelse Spørgsmaalet om Statsunderstøttelse til Friseminarierne ikke blot som en direkte Hjælp til de Elever, der opholde sig paa Seminarierne, men ogsaa som Tilflugt til disse til Fripladser, Lærelønninger o. s. v., idet man med Hensyn hertil særlig skal bemærke, at der ved Fastsættelsen af Reglerne for Øvelsen og Omfanget af en saadan Understøttelse selvfølgelig maatte tages et meget væsentligt Hensyn til, at der ikke ved Understøttelsen skabes en for Statsseminarierne skadelig Konkurrence. Og saa om dette Spørgsmaal findes Udtalelser fra de ovennævnte Friseminarier.

Efter Omstændighederne tør man udbede sig Besvarelsen af nærværende Skrivelse snarest mulig.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

G O S.

A. P. Weis.